

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМТРАЊЕ ЖАЛБИ
У Сарајеву, Бана Лука

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

ПРИЈЕМА:		22-01-2020	
Организација	Класификација	Својим	Број
US-02	13-1-20	2	20

Broj: S1 3 U 030278 18 U
Sarajevo, 16.01.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća Željke Krmek i Davora Žilića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja Mipex-auto RS d.o.o. Banja Luka, ulica Vojvode Stepe Stepanović 185A, kojeg zastupa advokat Ostoja Kremenovića, ulica Makisma Gorkog 17 A, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-447-7/18 od 09.08.2018. godine, tuženog Ured za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 16.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o poništenju postupka javne nabavke uređaja za izvlačenje pare, dima i gasova iz zatvorenog prostora i uređaja za odmiljavanje i stvaranje lake pjene jedan komplet broj: 02-404-35/18 od 18.06.2018. godine, ugovornog organa Opština Višegrad.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešne primjene Zakona o upravnom postupku BiH. Tužitelj smatra da ugovorni organ nije mogao poništiti postupak javne nabavke jer iako je jedina prihvatljiva ponuda bila veća od procijenjene vrijednosti javne nabavke, procijenjena vrijednost javne nabavke nije isto što i obezbijedena sredstva za nabavku. Dakle procijenjena vrijednost konkretne javne nabavke iznosi 15.384,00KM ali je ugovorni organ obezbijedio sredstva u iznosu od 18.000,00KM što razliku između obezbijedenih sredstava od strane Vatrogasnog saveza RS i ponuđene cijene od strane tužitelja čini znatno manjom. U tužbi ističe da je Ugovorni organ povrijedio načelo efikasnosti koje je propisano u članu 3. Zakona o javnim nabavkama BiH obzirom da je neizvjesno da li bi u ponovljenom postupku javne nabavke ugovorni organ mogao pribaviti ponudu sa povoljnijom cijenom. Dakle

ugovorni organ je postupio suprotno odredbi člana 69. Zakona o javnim nabavkama BiH jer nije dokazao da nema osigurana sredstva za konkretnu nabavku, a tuženi to izjašnjenje prihvata nesporno i ne upušta se u provjeru. U konačnici nejasno ne tumačenje i obrazloženje ugovornog i tuženog organa šta se to podrazumijeva pod „znatno višom cijenom“ pa tužitelj predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i predmet vrati na ponovni postupak zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj predlaže da sud tuženog obaveže na naknadu troškova sastava na tužbu u ukupnom iznosu od 978,50KM u skladu sa tarifnim brojem 3. i 11. Tarife RS („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 68/05).

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ uredno obaviješten, nije dostavio mn svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o poništenju postupku javne nabavke ugovornog organa Grada Višegrada. Prema obrazloženju osporenog rješenja, pravilno i u skladu sa zakonom je ugovorni organ donio odluku kada je poništio postupak javne nabavke jer je cijena jedine prihvatljive ponude bila više od procijenjene vrijednosti konkretne javne nabavke. Dakle, tuženi je nakon izvršenog uvida u ponudu tužitelja čija je cijena iznosila 17.400,00KM bez PDV-a iako je i u Obavještenju o nabavci broj: 1133-7-117-3-9/18 od 18.06.2018.godine, ugovorni organ jasno naveo da procijenjena vrijednost javne nabavke iznosi 15.384,00KM bez PDV-a, a koja vrijednost uvećana za 17%, iznosi 18.000,00KM. Kako je tužitelj u svakom slučaju imao mogućnost da izjavi žalbu na obavještenje o nabavci, a imajući u vidu da to nije uradio, Ured za razmatranje žalbi BiH je donio odluku kao u dispozitivu donio u skladu sa članom 104. i 111. stav 1. c) Zakona o javnim nabavkama BiH.

Prigovor iz tužbe nije osnovan.

U skladu sa odredbom člana 69. stav 2. tačka e). Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), ugovorni organ obavezan poništiti postupak javne nabavke u slučajevima kad su cijene svih prihvatljivih ponuda znatno više od osiguranih sredstava za predmetnu nabavku. S tim u vezi u konkretnom postupku javne nabavke u Obavještenju o nabavci broj: 113-7-1-17-3-9/18 na strani 2/4, Ugovorni organ je u tački II.6.a (*procijenjena ukupna vrijednost ugovora bez PDV-a u KM*) naveo da je vrijednost konkretne nabavke 15.384,00KM. kako to dalje proizilazi iz podataka spisa predmeta, dana 18.06.2018.godine ugovorni organ je donio Odluku o poništenju postupka javne nabavke broj: 02-4040-35/18 iz razloga jer je od ukupno dvije zaprimljene ponude samo jedna ponuda, ponuda tužitelja bila prihvatljiva ali je cijena te ponude u iznosu od 17.400,00KM (*bez PDV-a*) bila znatno veća od osiguranih sredstava za predmetnu nabavku. Ovo vijeće nalazi i da je u konkretnom slučaju nesporno da su predviđena finansijska sredstva prema planu procijenjena na 18.000,00KM kako to proizilazi iz Odluke o odobravanju

realizacije Plana utroška finansijskih sredstava od strane Vatrogasnog saveza Republike Srpske (broj: 55-19/17 od 25.08.2017.godine.

Međutim, u skladu sa odredbom člana 15. Zakona o javnim nabavkama BiH, Ugovorni organ zasniva računanje procijenjene vrijednosti ugovora o javnoj nabavci na ukupnom iznosu koji će platiti, bez poreza na dodatu vrijednost (PDV) pa vijeće prihvata obrazloženje tuženog da je u skladu sa procijenjenom vrijednosti nabavke navedene u Obavještenju o nabavci, za koju je tužitelj znao od momenta preuzimanja tenderske dokumentacije, tužitelj ipak dostavio svoju ponudu sa cijenom višom od navedene vrijednosti. Dakle procijenjena vrijednost nabavke upravo predstavljaju sredstva koja je ugovorni organ planirao za konkretnu predmetnu nabavku robe što je naveo i u pozivu za dostavljanje ponuda, a koja nabavka robe je navedena i u planu javnih nabavki za tu godinu. Stoga neosnovao tužitelj prigovara i da ugovorni organ u ponovnom postupku možda neće moći izabrati najpovoljniju ponudu što predstavlja povredu člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, obzirom da na taj način tužitelj prejudicira na buduće, neizvjesno stanje kada će u svakom slučaju tužitelj imati mogućnost ponovnog učešća u postupku nabavke i pravo izjavljivanja žalbe. S tim u vezi bitno je napomenuti da u skladu sa članom 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH (*dokazivanje u postupku*) u kojoj odredbi je propisano da su stranke u postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Također, u postupku pravne zaštite žalilac je dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna (član 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH).

Posljedično, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavkama BiH i u skladu s odredbom člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH ("službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) što znači da je tuženi odgovorio na sve navode iz žalbe žalitelja. Obrazloženje rješenja sadrži sve što je propisano u članu 200. navedenog zakona i to: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena to nije bilo zakonskog osnova za naknadu potraživanih troškova sudske takse, sve u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10). Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

Tačno...
[Signature]

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

[Signature]
Ljiljana Lalović